

Beretning

fra udvalget angående

- I. forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af dagpengesatser m. v.)
[af Krog Hansen m. fl.]
- II. forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Forhøjelse af dagpenge m. v.)
[af Erling Dinesen m. fl.] og
- III. forslag til folketingsbeslutning om ændringer i arbejdsanvisningen m. v.
[af Sigsgaard og Kjær Rasmussen]

(Afgivet den 5. oktober 1970).

Udvalget har behandlet de nævnte lovforslag i en række møder i forbindelse med udvalgets behandling af forslag til lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. fl. lovforslag, hvorom udvalget afgav betænkning den 12. marts 1970 (tillæg B, sp. 673). I betænkningen blev der stillet en række ændringsforslag svarende til indholdet af lovforslagene, hvilke ændringsforslag blev forkastet ved 2. behandling. Vedrørende forslaget til folketingsbeslutning bemærkes, at udvalget ikke har nået at afslutte sit arbejde hermed.

I ovennævnte betænkning blev det udtalt, at udvalget ville fortsætte sit arbejde med en række spørgsmål, som var blevet fremdraget i forbindelse med udvalgsarbejdet vedrørende forslaget til arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring, idet udvalget af tidsmæssige grunde havde måttet afstå fra at søge disse spørgsmål endeligt afklaret inden betænkningens afgivelse. I overensstemmelse hermed har udvalget holdt 2 møder, hvorunder det har stillet og fået besvaret en række skriftlige spørgsmål til arbejdsministeren.

Udvalget har således anmodet arbejdsministeren om at oplyse, hvilke overvejelser arbejdsministeren har gjort sig på baggrund

af udvalgsbetænkningens omtale af problemet vedrørende private vikarbureauers anvisning af midlertidig arbejdskraft inden for industrien.

Af arbejdsministerens svar, der optrykkes som bilag til beretningen, fremgår, at spørgsmålet har været drøftet af landsarbejdsnævnet, som er gået ind for standsning af den omhandlede virkarbureauvirksomhed. Det fremgår endvidere af arbejdsministerens svar, at arbejdsdirektoratet over for arbejdsministeriet har henholdt sig til denne principielle holdning, indtaget af hovedorganisationernes repræsentanter i landsarbejdsnævnet, idet man efter det foreliggende skønner, at der ikke består et væsentligt behov for et ved siden af det offentlige arbejdsformidlingssystem eksisterende organ til formidling af virkarbøjds-kraft uden for handels- og kontorområdet. Arbejdsdirektoratet fremhæver dog, at dette på grund af det korte tidsrum, hvori § 27 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring har været i kraft, ikke kan have konkret erfaringsgrundlag med hensyn til virkarbureauvirksomheden uden for handels- og kontorområdet.

På denne baggrund har arbejdsministeren i sit svar til udvalget anført følgende: